

det Andet. Det er af Sagkyndige antaget, at 12 Fod ikke bør overskrives i Dybgaende for Skibe, der skulle kunne anvendes overalt til Kystforsvar, men de Skibe, med Hensyn til hvilke der gjøres Afse, stikke betydeligt dybere, og paa den anden Side ere de ved det ikke paaregnede Dybgaende komne til at ligge saa lavt, at de ikke ere skiftede til at være Søskibe; ialfsald maa der foregaae betydelige og kostbare Forandringer med dem, naar de skulle kunne bruges til dette Diemed. Jeg skal ikke her gaae ind paa Enkelthederne ved denne Sag, — det er Noget, der ligger udenfor denne Behandling, — men dem, der ikke have gennemlæst den hele Beretning, vil jeg raade til snart at gjøre dette, idet det vil være interessant for dem at see, hvorledes Fordomme hos en Stand kunne paadrage Staten store Udgifter og gjøre de Hensigter, som den lovgivende Magt har havt med sine Bevillinger til Intet, eller ialfsald i høj Grad svække dem. Erfaringen fra den forrige Krig synes ikke at have tilfrækkeligt belært dem, der have forestaaet Bygningen af disse Skibe. Det er jo dog aabenbart, at „Rolf Krake“ viste sig at være en saadan Mellemting, der ikke kunde udrette, hvad der kunde ønskes og fordrues af de Skibe, vi skulle have i vor Marine. Den var for lang til at gaae ind i det hugtede Alsløb og for langsom til at gjøre Søevolutioner. Denne Sag vil dog naturligtvis senere paa en ganske anden Maade blive Gjenstand for Betragtning her i Thinget, men jeg har kun anført dette for at vise, at det forekommer mig hensigtsmæssigt, at man, inden man gaar videre med det sidste Skib, der blev bevilget isjor, venter, indtil man har forvisset sig om, at den Indsigt og Dygtighed er tilstede paa vort Værft, som er fornøden til at tilveiebringe de Skibe, hvortil der virkelig er Trang, og som vi gennem de bevilgede Midler tilsigte at anskaffe. Det er altsaa 100,000 Rd., som jeg mener, at man uden Skade kan spare ved Slaaden, og paa denne Maade tilveiebringes en Besparelse af 720,000 Rd.,

hvorved det Beløb, som extraordinært skulde tilveiebringes, nedsettes til omtrent 5,630,000 Rd.; de 30,000 Rd. ville vistnok ikke være at tage i Betragtning, da der paa mange Smaaposter kan spares og paa andre Poster kan tilveiebringes en større Indtægt end paaregnet. Med Hensyn til Fordelingen paa de to Indtægtsilder, som den ærede Minister har antydet, og som ogsaa efter min Mening ere de, man bør tye til, mener jeg, at man kunde dele det hele Beløb, jeg nu nævnte, saaledes, at der ved Brug af Activer udrededes 4,100,000 Rd. og ved en Indkomstsskat 1,500,000 Rd., idet man bedes erindre, at Krigsindskatten og Krigsbrandvinsskatten ikke kunne paaregnes at ville udgjøre mere end omtrent 1,200,000 Rd. Selv om man nu imidlertid skulde gaae ind paa Anskuelser af den Art, jeg har nævnt, og komme til det samme Resultat, er det dog aabenbart, at dette er Noget, som kun vedkommer Diebliffet. Hvad Fremtiden angaaer, har jeg ikke den Tro til den nuværende Regjering, at den kan eller vil tilveiebringe saadanne Besparelser og saadanne Forandringer i vor Statshusholdning, at vore Udgifter virkelig komme til at svare til vort Lands Bæreevne og Magtstilling, og jeg troer derfor, at Folkethinget maa tage denne Sag i sin Haand. Det maa komme dertil, at der bliver nedsat en Underøgelsescommission, en finansiel Commission, gennem hvilken det tilsigtede Formaal kan søges opnaaet fra Folkets Side. Dersom dette imidlertid skal skee, maa man have en meget mere vidtgaaende Underøgelse at støtte sig til end den, der her kan gjøres, og jeg skal derfor nu blot nævne det som en Tanke, jeg har, en Tanke, der iøvrigt deles af mange flere, at domme efter den Afstemning, som engang tidligere har fundet Sted her i Thinget, da det saa at sige kun var Finantsministerens Stemme, der forhindrede, at en saadan Underøgelsescommission blev nedsat. Med Hensyn til Fremtiden sætter jeg mit Haab hertil samt til en roligere Betragtning af vort Lands nuværende Ube-